

Arrest

nr. 83 415 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 28 februari 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 februari 2012 diende verzoeker een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 28 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

(...) Overwegende det betrokkene op 23.06.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 28.04.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 18.07.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde.

Overwegende dat op 17.08.2011 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 24.08.2011 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 15.02.2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn moeder (+ engelse vertaling) dd.01.02.2012 voorlegt waarin ze betrokkene waarschuwt dat het te gevaarlijk zou zijn om terug te keren naar Sri Lanka. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet terug zou kunnen naar Sri Lanka aangezien zijn moeder in haar brief schrijft dat ze gewaarschuwd zou zijn door het leger en ze hem nog steeds aan het zoeken zouden zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij zich meteen zou moeten overgeven of gedood zou worden. Overwegende dat de brief van zijn moeder een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene zijn originele geboorteakte voorlegt. Overwegende dat het CGVS niet twijfelde aan zijn identiteit. Overwegende dat betrokkene dit document reeds had kunnen voorleggen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene een enveloppe voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene een fax van een brief van de EPDP dd. 24.11.2011 voorlegt waarin staat dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka gestraft of gedood zal worden. Overwegende dat betrokkene een fax van een brief van het leger dd.15.11.2011 voorlegt waarin staat dat betrokken zichzelf moet overgeven. Overwegende dat faxen niet op een adequate manier beoordeeld kunnen worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij deze brief verkregen zou hebben via mijn moeder, die naar de EPDP gestapt zou zijn. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad treedt in onderhavige betwisting op als annulatierechter op grond van artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker kan dan ook niet op ontvankelijke wijze de Raad in fine van zijn betoog verzoeken om de "*huidige beslissing te wille[n] vernietigen en het dossier te willen doorsturen naar het Commissariaat-generaal*". Zulks kan enkel gevraagd worden in betwistingen waarbij de Raad optreedt "met volle rechtsmacht" op grond van het gestelde in artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van "*de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel*."

Verzoeker betoogt als volgt, na het citeren van de bestreden beslissing:

"Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de asielaanvraag van verzoeker onterecht niet in overweging werd genomen en dit omwille van volgende redenen. Immers verzoeker heeft inderdaad een eerste maal asiel gevraagd in juni 2010 en een tweede maal in augustus 2014. Na zijn afwijzing vroeg verzoeker nog twee documenten op in Sri Lanka om aan te tonen dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Dat verzoeker geen andere keuze had dan een derde asielaanvraag in te dienen! Dat verzoeker thans nog steeds niet terug kan naar zijn land van herkomst. Hij kan onmogelijk in deze omstandigheden terugkeren. Dat zowel in de brief van zijn moeder als in de brief van de EPDP. wordt bevestigd dat hij niet kan terugkeren naar Sri Lanka. Dat zijn leven in gevaar is bij terugkeer !!! Dat indien hij terugkeert naar Sri Lanka artikel 3 van het EVRM zal geschonden te worden.

Dat er recentelijk verschillende rapporten zijn gepubliceerd waaruit blijkt dat mensenrechten geschonden worden. Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden. Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83). 12 maart 1984). Hoewel de Sri Lankaanse autoriteiten naar buiten toe de schijn ophouden dat er geen problemen zijn in Sri Lanka, dat de oorlog gedaan is en er vrede heerst over heel het land, dat de vroegere LTTE leden of mensen die banden hadden met LTTE niet gefolterd worden, en dergelijke strookt dit niet met de realiteit, Integendeel de situatie is verergerd. Zelfs in de gebieden waar er niet gevochten werd, oa Jaffna, is de situatie verergerd. Hoe zal het dan zijn in de gebieden waar er wel gevochten werd.

Dat er na juli 2010 minstens nog 3 rapporten zijn gepubliceerd over Sri Lanka. (Op 31.03.2011 en op 18.07.2011 en 16.03.2012) Dat in het rapport (d.d. 18.07.2011) Reconciliation in Sri Lanka: harder than ever, nog maar eens verduidelijkt wordt dat twee jaar na de oorlog de Tamils nog steeds onderdrukt worden. Dat op de conclusie van het rapport als volgt luidt:

“Reconciliation after long periods of conflict never happens quickly. But in Sri Lanka there is a serious risk it may not happen at all.

The government tells a very different Story to the international community and to its own people about its agenda, claiming that it is pursuing reconciliation and taking care of all those who suffered in the war. But the reality on the ground, especially in the devastated north, is profoundly different, and resentment among many Tamils is growing.

To avoid an eventual return to violence, the government must change course drastically!!

“Attention must be paid to the many victims of these tree decades of war and political Violence from all three main ethnic groups- Sinhalese, Tamils, Muslims.”

Dat het overduidelijk is dat de situatie niet verbeterd is en de overheid niet het nodige doet om de Tamils te beschermen.

Dat uit het rapport van UNHCR d.d. 31.03.2011 duidelijk kan afgeleid worden dat de situatie niet verbeterd is. Integendeel dat de mensen nog steeds vervolgd worden en hun leven nog steeds in gevaar is.

Dat het rapport van het UNHCR . duidelijk is dat er zware overtredingen zijn geweest en nog steeds zijn door het Sri Lankese leger op het vlak van mensenrechten.

Dat er niet getwijfeld werd in het rapport over het feit dat er mensen willekeurig werden opgepakt, gefolterd, verkracht, enz

6. Killing of civilians through suicide attacks

[...]

Dat men hiermee niet voldoende rekening heeft gehouden.

Dat in het recentste rapport nog maar eens verduidelijkt wordt dat zowel de LTTE als de overheid tijdens de burgeroorlog ,de bevolking in gevaar brachten.

The Sri Lankan Army (SLA) advanced its military campaign in the Vanni, using large scale and widespread shelling, at times with heavy weapons, ... (3)

Denial of humanitarian assistance the government systematically deprived persons in the conflict zone of humanitarian assistance, ... (‘4.)

Dat de overheid mensen nog steeds vervolgd etc

using civilians as a human buffer using military aequipment in the proximity of civilians

Forced recruitment of childeren

Killing civilians attempting to flee LTTE control

Dat in het rapport van 16.03.2012 het volgende wordt gesteld:

P13:

A series of killings, disappearances, violent robberies and physical assaults — some targeting known opponents of the government — rocked Jaffna in late 2010 and early 2011 There also continue to be regular physical attacks on journalists, students, politicians and other politically active Tamils in the north, despite — some would say because of— the large military presence...

P14:

Other forms of political activity are also routinely disrupted by authorities in the north. Public, including religious, commemorations for Tamil civilians killed in fighting have effectively been banned since the end of the war. On 27 November 2011, military and police reportedly attempted to restrict any commemoration of “Martyrs” or “Heroes Day “, the LTTE ‘s annual memorial for fallen fighters, across the north and east.

P15

...in Jaffna the police and army personnel detained and harassed 42 human rights and political activists travelling to the protest from the south.

P :35 : Conclusion

While the situation is calm now — the Tamil population is exhausted by war, broken by defeat and, after decades of LTTE tight control, sadly acclimatised to authoritarian rule — it will not necessarily remain that way.

The situation is not irreversible and could be turned around with an approach that followed general principles of participatory and transparent development. Political processes that gave the Tamil majority in the province a democratic voice in their future would go a long way to diminishing the risks.

The UN and donors must speak out against the failings of governance in the north and the undemocratic nature of decision-making there. All have a responsibility to go the extra mile to insist they are allowed to rebuild the postwar Northern Province in a manner that does not lead to renewed violence. De toestand in Sri Lanka is thans op zijn minst nog steeds ernstig en zorgwekkend en dient uiterst voorzichtig beoordeeld te worden.

Hij kan onmogelijk terugkeren naar het noorden van Sri Lanka.

Er zijn in hoofde van verzoeker dan ook objectieve en subjectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Hij vreest voornamelijk onmiddellijk gearresteerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij tamil is en banden heeft gehad met LTTE in het verleden. Het Europees Hof heeft in de zaak E.G. vs het Verenigd Koninkrijk 8 achtergrond risico-factoren opgesteld waarmee beoordeeld wordt wanneer de terugkeer naar het land van

herkomst risico vol is:

- 1) Etnische Tamil
- 2) Asielaanvraag in een ander land
- 3) Terugkeer uit (Londen)
- 4) Wellicht te weinig ID informatie
- 5) Banden met LTTE
- 6) Actief lid zijn
- 7) Voorgaande arrestaties
- 8) Littekens

Verzoeker heeft 6 van de 8 risico factoren.

Het volgende werd in het arrest gesteld:

We agree that, with some luck, the applicant may avoid arrest and detailed investigation on his arrival at Colombo airport

If the applicant is deported and if the risk of ill-treatment is genuine, he would at best be exposed to inhuman and degrading treatment v the Sri Lankan authorities.

...whereas if the latter scenario comes true, the applicant may not survive

Dat er verschillende bronnen zijn die melden dat asielzoekers die terugkeren onmiddellijk op de luchthaven worden opgepakt en verhoord, gemarteld. Sommigen worden maanden vastgehouden.

Freedom From Torture heeft verschillende rapporten en artikels gepubliceerd waaruit blijkt dat asielzoekers die terugkeren gefolterd en gemarteld worden.

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people forcibly returned to Sri Lanka have been subjected to torture, including refused asylum seekers removed from the UK on charter flights in 2011. Medical evidence supporting their claims has been obtained.

The torture techniques identified — beating, burning, suspension, asphyxiation techniques, rape — and the fact that many of those detained say they only escaped through the payment of bribes are a chilling reminder that torture continues to be perpetrated by both the army and police with stark impunity in Sri Lanka, despite the government protestations to the Committee Against Torture of a ‘zero tolerance policy.’

In het volgende artikel Fears for Torture :survivors as rejectes asylum seekers returned to Sri Lanka, wordt het volgende gesteld:

Freedom from Torture has seen a large increase in the numbers of traumatised asylum seekers referred for help in recent years. Accounts of burnings with hot irons, rape, sexual abuse and long periods of solitary confinement have been commonplace in clients’ testimony.

While accountability for human rights violations in Sri Lanka remains elusive, in April 2011 a UN Panel of Experts submitted a long-awaited report concluding that tens of thousands of civilians were killed in northern Sri Lanka between January and May 2009. This week Channel 4 documentary ‘Sri Lanka ‘s Killing Fields’ provided further evidence of serious abuses. Freedom from Torture has joined many others in calling for an independent investigation to be launched.

Dat ook het HUMAN RIGHTS WATCH verschillende artikels heeft gepubliceerd over asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Op 24.02.2012 werd het volgende gepubliceerd:

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people deported to Sri Lanka have faced serious abuses. A Tamil deportee from the United Kingdom, RS (a pseudonym for security reasons), said that army soldiers in Sri Lanka arrested him on December 29, 2011. He alleged that during interrogation he was beaten with batons and burned with cigarettes, and that his head was doused with kerosene. He also said that his head was submerged in a bucket of water, that he was hung upside down, and that hot chilis were placed under his head and chest. He said that as a result of this torture, he confessed to bein a member of the separatist Liberation Tiers of Tamil Eelam (LTTE), which were defeated in May 2009. He said that he paid a substantial bribe to escape from detention, and fled back to the United Kingdom, where he has applied for asylum.

DB, a Tamil deported from the United Kingdom in 2011, said that he was arrested at a Sri Lankan army checkpoint on December 10. He alleged that he was forced to strip naked and burned with cigarettes and beaten until he agreed to sign a document in Sinhala. He said the soldiers told him he had to work as an informer for the army to identify former LTTE cadres. Like R5 he said he escaped detention after a family member paid a bribe for his release, then secured false documents to return to the United Kingdom, where he has again applied for asylum status.

Another 2011 deportee, AH, alleges that he was arrested by the police Criminal Investigation stripped naked and was beaten and tortured until a family member paid a bribe for his release.

Human Rights Watch has also documented cases of Tamil deportees who alleged to have been subjected to rape as a form of torture upon their return to Sri Lanka. In December 2010, CB was arrested at the colombo airport on his return and was detained for a month by the CID.

He said that during this time he was beaten with metal rods and raped four or five times by two men. As he described it, one man would hold him down while the other raped him.

BK, a Tamil woman, alleges that she was arrested at Colombo airport by the CID on her return in April 2010 and kept in detention. She says was raped by several men many times during the course of her detention. She described profuse bleeding as a result of these rapes. Both CB and BK managed to secure their release after relatives intervened to bribe the officials holding them. Both tied Sri Lanka and are seeking asylum in the United Kingdom.

Het volgende artikel werd op 25.10.2011 gepubliceerd door Asian Human Rights Comission

SRI LANKA: 'Hundreds tortured' in police custody

The Asian Human Rights Commission (AHRC) said it has documented nearly 100 cases of torture and killings in police custody.

This is only the tip of the iceberg that is police torture in Sri Lanka,

Names of 12 people killed in police custody since January have been submitted to the UN committee on torture which is scheduled to release a report on Sri Lanka next month, according to the AHRC.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Dat hij dus wel degelijk vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Alles wijst naar de willekeur. De Sri Lankesen die in Colombo landen worden willekeurig gearresteerd en gefolterd tot ze toegeven dat ze lid zijn van LTTE.

Dat ze verkracht worden, hun lichamen wordt verminkt, verbrand, ... en veel meer gruwelijke daden om toch maar toe te geven dat zij lid zijn van LTTE.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Hij kan dus niet terugkeren aangezien zijn leven in gevaar is bij terugkeer.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Sri Lanka gevlucht Het is voor betrokkene onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka uit vrees voor zijn leven. Hij vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Immers het is juist bij landing dat ze gearresteerd worden en gemarteld worden!! In het artikel SRI LANKA MUST NOT TORTURE REJECTED ASYLUM SEEKERS wordt het volgende vermeld:

The 26 Sri Lankans, most of them Tamil, were reportedly taken for questioning on their arrival in the capital. ...., Minutes after stepping off the plane !!!!!!!!!!!!!!!

Amnesty International bevestigt hierbij eveneens dat ze gemarteld worden en mishandeld worden!!

Hij heeft een enorme vrees dat hij bij terugkeer gedood zal worden of minstens onmenselijk behandeld. Immers hij is 2 jaar afwezig geweest. Hem staat het zelfde lot te wachten als de andere asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Bovendien worden mensen die terugkomen uit het buitenland extra geveiseerd.

Ten eerste omdat ze uit het buitenland komen worden ze verondersteld veel geld te hebben en worden ze daarom gearresteerd en mishandeld.

En ten tweede omdat er verondersteld wordt dat ze in het buitenland hebben verbleven om activiteiten van de LTTE te ondersteunen. Verzoeker verblijft al meer dan 2 jaar in het buitenland. Bij zijn terugkeer zullen er zeker gevolgen zijn omwille van zijn langdurige afwezigheid.

Gelet op het voorgaande is het voor verzoeker werkelijk onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka.

Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de materiële motiveringsplicht.

Immers de materiële motivering rust op de gronden van de beslissing. De materiële motiveringplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn!

Dat de motieven van bestreden beslissing in feite en in rechte niet aanvaardbaar zijn !!

Hieruit volgt dus dat deze niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de materiële motiveringsplicht schendt.

De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden)

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (Juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en hij de materiële en formele motiveringsplicht flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoeker helemaal niet inziet op welke basis men zijn argumenten weerlegt en motiveert.

Dat verzoeker dan ook meent dat zijn aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoeker zich nog steeds steunt op zijn initiële asielaanvraag maar dat er zich ondertussen wel nieuwe omstandigheden, feiten hebben ontwikkeld, die hij voordien niet heeft kunnen bijbrengen..

Dat hij dit pas vernomen heeft nadat hij Sri Lanka contact heeft opgenomen om te zien wat er hem te wachten stond bij eventuele terugkeer.

Dat hij daarom vraagt de huidige beslissing te wille[n] vernietigen en het dossier te willen doorsturen naar het Commissariaat generaal."

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"(...) Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 28 februari 2012 tot weigering tot in overwegingname van de derde asielaanvraag van verzoekende partij, gekoppeld aan een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekende partij is na de afwijzing van de tweede asielaanvraag niet teruggekeerd naar haar thuisland. De derde asielaanvraag werd geweigerd, omdat verzoekende partij geen nieuwe gegevens met betrekking tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er wat haar betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Verwerende partij merkt op dat verzoeker amper ingaat op de motivering die aan de beslissing gegeven werd. Hij beperkt zich in zijn middel tot de bewering dat de toestand in Sri Lanka onveilig zou zijn en citeert daarvoor uit verschillende rapporten. Verzoeker brengt echter geen enkel element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij ook persoonlijk en daadwerkelijk gevaar loopt. Artikel 3 EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218). Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM

kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine). Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366). In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. *mutatis mutandis*: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388). In casu heeft verzoekende partij de algemene toestand niet vertaald naar haar persoonlijke situatie. Er liggen derhalve geen bewijzen voor dat zij een reëel gevaar loopt bij een terugkeer naar hun thuisland. Een schending van artikel 3 EVRM werd dan ook niet aannemelijk gemaakt. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen als er ernstige aanwijzingen bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 3 EVRM werd niet aangetoond.

De elementen die verzoeker bij zijn derde asielaanvraag voegde, werden niet aanvaard als nieuwe elementen. Verzoeker bekritiseert de beslissing op dit vlak niet. Hij voegde bij zijn aanvraag een brief van zijn moeder, maar die werd niet weerhouden door de Dienst Vreemdelingenzaken omdat deze een gesolliciteerd karakter heeft. Van de geboorteakte werd gezegd dat er nooit getwijfeld is over verzoekers identiteit en dat dit document ook bij een vorige asielaanvraag kon voorgelegd worden. De enveloppe die hij aanbracht kan enkel een bewijs zijn dat hij deze ontvangen heeft, maar verzoeker heeft niet bewezen wat de precieze inhoud was van deze enveloppe. De fax van een brief van EPDP d.d. 24 november 2011 werd niet aanvaard omdat het een fax betreft, waarvan de authenticiteit niet kan achterhaald worden.

Het valt verwerende partij op dat verzoeker deze elementen niet aanvecht noch ter discussie stelt. De argumenten die aan de basis liggen van de beslissing worden derhalve niet betwist. Verzoeker maakt ook geen schending van de motiveringsplicht aannemelijk. De verwerende partij concludeert dat de

bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan. "Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R.V.V., arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd. In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid. Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

"Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV - BBWT) (R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV-18.551)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen."

(R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoekende partij kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Verwerende partij heeft de eer te concluderen dat in toepassing van het art. 51/8 van de vreemdelingenwet t.a.v. verzoeker terecht werd beslist om de derde asielaanvraag niet in overweging te nemen. Uit artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 blijkt namelijk het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat de beslissing op dit punt slecht gemotiveerd zou zijn, of onzorgvuldig omdat niet met alle elementen rekening werd gehouden.

Verzoekende partij maakt niet duidelijk welke elementen ertoe kunnen bijdragen dat haar asielverhaal dit keer wel geloofwaardig is, en dat een onderzoek ten gronde is aangewezen omdat nieuwe elementen zouden voorliggen.

Het enige middel is niet gegrond."

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarbij in het betoog specifiek gewag gemaakt wordt van de schending van de materiële motiveringsplicht, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat de bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris toekent, louter beperkt is tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

3.5. De gemachtigde van de staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.

- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

3.6. Verzoeker kan gelet op het gestelde in punt 3.5 in onderhavige betwisting niet dienstig opwerpen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, aangezien dit niet kon en mocht nagegaan worden door de verwerende partij. Het komt de Raad als annulatierechter niet toe om aan de hand van verzoekers betoog inzake zijn asielmotieven na te gaan of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Evenmin komt het de Raad als annulatierechter toe om na te gaan of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.7. Verzoeker gaat er met zijn betoog volledig aan voorbij dat zijn derde asielaanvraag beoordeeld werd op grond van het bestaan van nieuwe elementen. De verwerende partij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat er geen nieuwe elementen werden aangebracht in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat verzoeker hiertegen niets in concreto inbrengt. Verzoekers overtuiging dat *“zowel in de brief van zijn moeder als in de brief van de EFDP, wordt bevestigd dat hij niet kan terugkeren naar Sri Lanka. Dat zijn leven in gevaar is bij terugkeer”*, dat *“de asielaanvraag van*

verzoeker onterecht niet in overweging werd genomen” en dat “ verzoeker zich nog steeds steunt op zijn initiële asielaanvraag maar dat er zich ondertussen wel nieuwe omstandigheden, feiten hebben ontwikkeld, die hij voordien niet heeft kunnen bijbrengen. Dat hij dit pas vernomen heeft nadat hij met Sri Lanka contact heeft opgenomen om te zien wat er hem te wachten stond bij eventuele terugkeer”, kan geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 april 2011 een beslissing trof tot weigering van toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In deze beslissing werd onder meer het volgende gesteld:

“Uit de richtlijnen van het UNHCR ‘UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum- Seekers from Sri Lanka’ (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE (zie bijlage UNHCR guidelines). De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingen kampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE werden vastgehouden in ‘High Security Camps’. Zij worden stilaan in de samenleving gereïntegreerd. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.(...) Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.”

In het arrest van de Raad van 13 juli 2011 met nr. 64 818 werd de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. De Raad stelde onder meer:

“Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.”

3.9. Verzoeker haalt allerlei rapporten aan en is van oordeel dat door de terugkeer naar Sri Lanka artikel 3 EVRM zal worden geschonden. Er dient te worden opgemerkt dat de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met de artikelen 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Dit risico werd blijkens het administratief dossier nagegaan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en door de Raad. De Raad kwam in zijn bovenvermeld arrest van 13 juli 2011 bovendien op expliciete wijze tot de conclusie: “Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.” Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn derde asielaanvraag geen element meegedeeld aan de verwerende partij als zou de huidige toestand in Sri Lanka in aanmerking moeten komen in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, waaraan hij de verwachting zou ontleend hebben om hieromtrent een motivering terug te vinden in de bestreden beslissing.

3.10. Waar verzoeker aan de verwerende partij verwijt geen rekening gehouden te hebben met allerlei "recentelijk verschillende rapporten" over de toestand in Sri Lanka, dient de Raad op te merken dat artikel 3 EVRM niet vereist dat verwerende partij ambtshalve kennis diende te hebben van algemene rapporten aangaande de toestand in Sri Lanka die opgesteld zijn "na juli 2010" en daaromtrent diende te motiveren in de bestreden beslissing om de enkele reden dat ze zijn uitgevaardigd "na juli 2010". Het gegeven dat de geciteerde rapporten zijn uitgebracht "na juli 2010" toont op zich niet aan dat ze de facto de huidige situatie in Sri Lanka weergeven of dat de huidige situatie zou veranderd zijn derwijze dat een terugkeer naar dit land op zich een schending van artikel 3 EVRM met zich meebrengt. Zo heeft het geciteerde "Crisis Group Asia report" van 18 juli 2011 ("Reconciliation in Sri Lanka: harder than ever") specifiek betrekking op de nood aan verzoening tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Sri Lanka en uit het adviezen om toekomstig geweld te vermijden. Het op 31 maart 2011 opgestelde "Report of the secretary-general's panel of experts on accountability in Sri Lanka", heeft betrekking op gebeurtenissen die plaatsvonden gedurende de eindfase van de oorlog en is aldus niet pertinent voor de beoordeling van de huidige situatie in Sri Lanka. In het verzoekschrift worden uittreksels geciteerd uit het op 16 maart 2012 opgestelde rapport van de "International Crisis Group" met als titel "Sri Lanka's North I: the denial of minority rights". Dit rapport heeft betrekking op een algemene doorlichting van de toestand van de Tamils in het Noorden van Sri Lanka, waarbij het verleden aan bod komt, en tevens adviezen geuit worden om hun toestand te verbeteren. Waar hieruit blijkt dat er inderdaad nog sprake kan zijn van mensenrechtenschendingen door het militaire en politionele apparaat in Sri Lanka, is niet aangetoond dat deze systematisch en algemeen verspreid van aard zouden zijn. Integendeel, uit het rapport blijkt dat de represaillemaatregelen specifiek betrekking hebben op tegenstanders van het regime, met name diegenen die politiek actief zijn of anderszins een maatschappijkritische oppositierol vervullen (journalisten, politiek geëngageerde studenten, mensenrechtenactivisten...). Verzoeker voldoet geenszins aan dit profiel. Er wordt aan de hand van dit rapport dan ook evenmin aangetoond dat verzoeker bij terugkeer in een situatie zal terechtkomen die strijdig is met artikel 3 EVRM.

3.11. Waar verzoeker verschillende rapporten en artikels aanhaalt van juni 2011 en februari 2012 uitgaande van "Freedom From torture", "Amnesty International" en van "Human Rights Watch" betreffende asielzoekers die bij gedwongen groepsterugkeer vanuit het Verenigd Koninkrijk gefolterd en gemarteld worden, dient de Raad vast te stellen dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met enige dwangmaatregel die erop wijst dat verwerende partij verzoeker op een gedwongen wijze zal repatriëren naar Sri Lanka, laat staan in een groep met andere afgewezen Sri Lankaanse asielzoekers, minstens toont verzoeker dit niet aan. De bestreden beslissing houdt enkel de verplichting in voor verzoeker om het grondgebied van België en dat van de andere Schengenlidstaten binnen een bepaalde termijn te verlaten. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij zich niet kan begeven naar andere staten dan zijn land van herkomst. Verzoeker toont ook niet aan dat mocht hij opteren om vrijwillig terug te keren naar Sri Lanka, hij gedetecteerd zal worden als een afgewezen asielzoeker en hem dan als individu een behandeling zal te beurt vallen gelijkaardig aan deze van de afgewezen asielzoekers die in groep en op een gedwongen wijze vanuit het Verenigd Koninkrijk werden gerepatriëerd naar Sri Lanka, zoals beschreven in de door hem aangehaalde rapporten en artikels. Waar verzoeker een artikel aanhaalt dat op 25 oktober 2011 gepubliceerd werd door "Asian Human Rights Commission" met als titel "Hundreds tortured in police custody" dient de Raad op te merken dat verzoeker met dit algemeen rapport, dat niet specifiek betrekking heeft op voormalige asielzoekers, noch op Tamils, noch op de terugkeer van Sri Lankanen in het algemeen zodat het in dit artikel vernoemde willekeurige karakter van de aanhoudingen door de politie sinds 1998, geenszins per analogie toepasselijk is op de huidige situatie aan de grens van naar Sri Lanka terugkerende Tamils zoals het verzoekschrift doet uitschijnen, niet aantoon dat hij bij terugkeer vanuit België ipso facto door de politie in bewaring zal genomen worden en een mensonterende behandeling zal ondergaan. De Raad merkt afsluitend nog op dat het hem niet toekomt om de overige bij het verzoekschrift gevoegde rapporten of artikels die verzoeker niet bespreekt of aanhaalt in zijn betoog, ten behoeve van verzoeker in te passen in het verzoekschrift.

3.12. Waar verzoeker opwerpt dat mensen die terugkeren uit het buitenland extra geïsoleerd worden omdat ze verondersteld worden veel geld te hebben en daarom gearresteerd en mishandeld worden, dient de Raad op te merken dat verzoeker hierbij niet naar rapporten of artikels verwijst, zodat het niet meer is dan een blote bewering die geen schending van artikel 3 EVRM kan aantonen. Dezelfde vaststelling geldt voor verzoekers betoog dat Sri Lankanen die terugkeren uit het buitenland verondersteld worden de LTTE te ondersteunen.

3.13. Ten slotte kan in onderhavige betwisting nog verwezen worden naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 31 mei 2011 in de zaak E.G. versus het Verenigd Koninkrijk dat

verzoeker zelf bij zijn verzoekschrift voegt, waarbij het Hof eerdere arresten van 20 januari 2011 getroffen in gelijkaardige zin bevestigt (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08). In het arrest van 31 mei 2011 kwam het Hof tot de volgende conclusie: *“83. Upon an overall examination of the applicant's case, the Court is of the view that the combination of risk factors which apply to him, of which the predominant factors are his previous record as an LTTE member and his scarring, are not sufficient to put him at real risk of detention and ill-treatment should he be returned to Sri Lanka. Accordingly, the applicant's removal to Sri Lanka would not give rise to a violation of Article 3 of the Convention”*. Het Hof is van oordeel dat de verwijdering vanuit London naar Colombo van betrokkene, die een effectief LTTE-lid was geweest, littekens heeft ten gevolge van verwondingen opgelopen tijdens de schermutselingen met het leger, vroeger gearresteerd was door het leger en vrijgelaten was onder voorwaarden, geen schending oplevert van artikel 3 EVRM. Het Hof stelt dat gelet op de gewijzigde situatie in Sri Lanka, *“group-based protection”* niet langer nodig is en dat alle aandacht dient uit te gaan naar de omstandigheden die verzoekers zaak kenmerken. Het Hof is van oordeel dat verzoeker gelet op de gewijzigde situatie in Sri Lanka en het feit dat hij in het Verenigd Koninkrijk geen activiteiten ontplooid heeft tegen het Sri Lankaanse regime of banden behouden heeft met de LTTE gedurende zijn tienjarig verblijf in Sri Lanka, niet meer de aandacht zal trekken van de Sri Lankaanse autoriteiten bij zijn terugkeer derwijze dat hij niet het voorwerp riskeert te zijn van detentie, ondervraging of een slechte behandeling. Verzoeker die op *“geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen (heeft) van (zijn) voorgehouden LTTE-profiel of van (zijn) bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka”*, geen littekens heeft ingevolge vervolging, niet gearresteerd is geweest door het leger, en geen activiteiten ontplooid heeft in België tegen het Sri Lankaanse regime of banden onderhouden heeft met de LTTE tijdens zijn verblijf in België, toont met de algemene verwijzing naar rapporten niet aan dat hij gelet op de elementen die zijn zaak kenmerken bij een vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka vanuit België desondanks het slachtoffer riskeert te zijn van een situatie die strijdig is met artikel 3 EVRM.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA